

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4665/06
07.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић-Андрић, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужбама тужиоца "АА", против решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Београд IV-02 број 47-98/2006 од 12.06.2006. године, и решења IV-02 број 731.1-36/2007 од 28.02.2007. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 07.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

I СПАЈАЈУ СЕ поступци у предметима У. 4665/06 и У. 2736/07 с тим да носе заједничку ознаку У. 4665/06.

II Тужбе СЕ ОДБИЈАЈУ.

Образложење

Оспореним решењем IV-02 број 47-98/06 од 12.06.2006. године, одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе - Регионалног центра Београд - Филијале Врачар број 47/1-1038/05-020 од 16.12.2005. године, којим је у поступку теренске контроле обрачунавање и плаћања исказаног ПДВ на фискалном исечку, тужиоцу као лицу које није евидентирано као обвезник ПДВ, утврђена и наложена уплата пореза на додатну вредност у износу од 154.228,35 динара, са припадајућом каматом у износу од 33.618,00 динара за период од 01.01. до 08.12.2005. године.

Против оспореног решења тужилац је поднео тужбу Врховном суду Србије дана 08.09.2006. године, која је заведена под бројем У.4665/06. У одговору на тужбу тужени орган је обавестио суд да је у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији донео решење IV-02 бр. 731.1-36/2007 од 28.02.2007. године, којим је заменио утужено решење IV-02 бр. 47-98/2006 од 12.06.2006. године, па како је тужилац поднео нову тужбу против тог решења туженог дана 05.04.2007. године, поштом препоручено, која је заведена под У. 2736/07, Врховни суд Србије је на основу члана 59. Закона о управним споровима а сходном применом одредбе члана 314. став 1. Закона о парничном поступку, на седници већа дана 07.11.2007. године одлучио да се спајају поступци у предметима У. 4665/06 и У. 2736/07, с тим да носе заједничку ознаку У. 4665/06, а ради једновременог одлучивања, и по поднетим тужбама донесе једна пресуда.

Решењем туженог органа IV-02 број 731.1-36/2007 од 28.02.2007. године у ставу I одбија се као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија РС, Пореске управе - Регионалног центра Београд, Филијале Врачар број 47/1-1038/05-020 од 16.12.2005. године, а ставом II замењује се решење Пореске управе - Регионалног центра Београд број IV-02-47-98/06 од 12.06.2006. године.

Тужилац у тужби оспорава законитост новодонетог решења због погрешне примене материјалног права, односно неправилне примене закона. Наводи да је у свему пословао према Закону о фискалним касама вршећи евидентирање појединачно остварених промета на законом прописани начин, а није имао сазнање да је на бази података о фискалној каси извршено погрешно означавање пореских стопа будући да је у поступку фискализације учествовало стручно лице. Сматра да су погрешили порески органи када су обавезали тужиоца да плати порез на додатну вредност на укупно остварен промет и обавезали да на плаћање затезне камате, јер описану формалну неправилност нипошто не треба приписати њему у кривицу, нити треба тумачити одредбе Закона о порезу на додатну вредност тако да се у овој ситуацији тужилац сматра и пореским дужником из члана 10. став 1. тачке 2. Закона о порезу на додатну вредност. Како није обрачунавао ПДВ и није га наплатио, већ је само евидентирана погрешна пореска стопа и то не његовом кривицом, сматра да му је обавеза плаћања овог пореза као и плаћања затезне камате оспореним решењем утврђена незаконито и на његову штету. Предлаже да суд решење туженог број 731.1-36/07 од 28.02.2007. године поништи и предмет врати туженом на поновни поступак и одлучивање.

У одговору на тужбу тужени орган остаје при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу тужиоца одбије као неосновану.

Пошто је размотрио тужбу, одговор на тужбе и све списе овог управног спора, Врховни суд је нашао да тужба тужиоца против решења туженог број 731.1-36/07 од 28.02.2007. године није основана.

Правилно је поступио тужени орган када је одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против

првостепеног решења, јер је правилно првостепеним решењем утврђена обавеза плаћања пореза на додатну вредност, правилно обрачуната и наложена уплата ПДВ-а који је исказан у фискалним исечцима, а у износу наведеном у диспозитиву првостепеног решења, са припадајућом каматом у наведеном периоду од 01.01. до 08.12.2005. године, а што је утврђено у поступку теренске контроле правилности и тачности плаћања исказаног ПДВ-а на фискалном исечку од стране лица која нису евидентирана као обвезници ПДВ-а и констатовано записником од 08.12.2005. године.

Одредбом члана 10. став 1. тачке 4. Закона о порезу на додатну вредност („Службени гласник РС“ број 84/04...61/05), прописано је да порески дужник у смислу овог Закона лице које у рачуну или другом документу који служи као рачун исказе порез на додатну вредност, а у складу са овим Законом није дужан да обрачуна и плаћа ову врсту пореза.

Одредбом члана 44. став 3. истог Закона је предвиђено да лице које исказе порез на додатну вредност у рачуну или неком другом документу, а који није обвезник ове врсте пореза или није извршио промет добара и услуга или нема право да исказе порез на додатну вредност, дугује исказани порез на додатну вредност. По налажењу суда правилно је утврђена чињеница да тужилац није обвезник плаћања пореза на додатну вредност, коју чињеницу ни тужилац не спори у тужби, међутим како је у свом фискалном исечку исказивао ПДВ, дакле вршио обрачун ове врсте пореза, то је првостепени орган правилно поступио када му је наложио уплату пореза на додатну вредност, па се стога тужбом неосновано указује на незаконитост решења туженог органа. Пошто је у поступку код првостепеног органа утврђена обавеза плаћања неплаћеног пореза на додатну вредност који тужилац није био дужан да обрачунава, то је тужилац у обавези да плати и затезну камату како је то правилно утврдио првостепени орган.

Цењени су и остали наводи тужбе, па је суд нашао да су исти без утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

Из изнетих разлога, тужба тужиоца није основана, па је Врховни суд Србије поднету тужбу одбио одлучујући као у диспозитиву пресуде у смислу члана 41. став 2. Закона о управним споровима («Службени лист СРЈ» број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 07.11.2007. године, под У. 4665/06

Записничар Председник већа - судија

Милан Комленовић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС